

Kids of Destiny
Reaching the Next Generation

4.12 ស្តេចសាឡាម្ម័នប្រើប្រាជ្ញារបស់គាត់

ឪពុករបស់សាឡាម្ម័ន គឺស្តេចដាវីឌបានទទួលមរណភាព។ ឥឡូវនេះគឺជាការងាររបស់សាឡាម្ម័នដែលត្រូវធ្វើជាស្តេច។ គឺមានទំនួលខុសត្រូវច្រើនណាស់! ដាវីឌបានផ្តល់ការណែនាំជាច្រើនដល់សាឡាម្ម័ន អំពីការស្តាប់តាមព្រះ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះសាឡាម្ម័នបានគិតអំពីប្រជាជនទាំងអស់នៅក្នុងក្រុងហើយ តើនេះនឹងក្លាយជាការងារដ៏ធំមួយយ៉ាងណាទៅ។

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចង់ថ្វាយបង្គំព្រះ តែពុំមានព្រះវិហារនោះទេ។ ការងារមួយដែលសាឡាម្ម័នត្រូវធ្វើ គឺសាងសង់ព្រះវិហារសម្រាប់ការថ្វាយបង្គំព្រះ។ ប្រជាជនមិនបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ក្នុងការដែលពួកគេថ្វាយបង្គំឥឡូវនេះទេ។ សូម្បីតែសាឡាម្ម័ន ក៏មិនបានស្តាប់បង្គាប់ដែរ ។

សាឡាម្ម័នត្រូវការប្រាជ្ញា មកពីព្រះ។ នៅយប់មួយ ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់សាឡាម្ម័នក្នុងសុបិន្ត។ ព្រះទ្រង់បានសួរសាឡាម្ម័ននូវអ្វីដែលគាត់ចង់បានលើសពីអ្វីៗទាំងអស់។ សាឡាម្ម័នបាននិយាយថា គាត់ចង់បានប្រាជ្ញា។ គាត់ចង់មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងប្រជាជនដោយប្រាជ្ញាវាងវៃ ដោយស្តាប់តាមព្រះ។ ព្រះក៏បានប្រទានប្រាជ្ញាដល់សាឡាម្ម័ន។ ទ្រង់ក៏សព្វព្រះទ័យនូវអ្វីដែលលោកបានស្នើសុំនេះ។ នៅថ្ងៃមួយ សាឡាម្ម័នត្រូវប្រើប្រាជ្ញារបស់គាត់ តាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យមួយ។ មានស្ត្រីពីរនាក់ដែលរស់នៅជាមួយគ្នាក្នុងផ្ទះតែមួយ។ ពួកគេមានជម្លោះដើម្បីត្រូវដោះស្រាយ ។ ពួកគេមកគាល់ព្រះបាទសាឡាម្ម័ន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដ៏ធំនេះ ។

ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថា “ឱ! បរពិតព្រះអម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំម្ចាស់និងស្ត្រីនេះបានរស់នៅក្នុងផ្ទះតែមួយ។ ខ្ញុំបានមានកូនមិនជាយូរប៉ុន្មានទេ។ បន្ទាប់មក មិនយូរប៉ុន្មានដែរ ស្ត្រីម្នាក់នេះក៏មានកូនដែរ។ នៅពេលនោះគ្មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយយើងទេ។ ទារករបស់ស្ត្រីម្នាក់នេះក៏បានស្លាប់នៅពេលយប់នោះ។ នាងបានក្រោកឡើងយកកូនពីខ្ញុំ ពេលដែលខ្ញុំកំពុងដេកលក់ ហើយបានដាក់កូនរបស់នាង ដែលបានស្លាប់នោះក្បែរខ្ញុំ។ ពេលដែលខ្ញុំក្រោកពីគេងពេលព្រឹក ខ្ញុំក៏បានឃើញទារកនៅក្បែរខ្ញុំ បានស្លាប់បាត់ទៅហើយ ។ នៅពេលខ្ញុំមើលទារកនោះ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ទើបខ្ញុំដឹងថា គឺមិនមែនជាកូនរបស់ខ្ញុំទេ! គឺនាងបានប្តូរវាហើយ!” ស្ត្រីម្នាក់ទៀតស្រែកថា “ទេ! ទារកដែលនៅរស់គឺជាកូនរបស់ខ្ញុំ! កូនរបស់អ្នកបានស្លាប់ទៅហើយ” ។

ស្ត្រីដែលនិយាយដំបូងទទួលបានថា «ទេ! ទារកដែលនៅរស់ទើបជាប់របស់ខ្ញុំ!” ស្តេចសាឡាម្ម័នមានរាជឱង្ការថា៖ «ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានម្នាក់ពោលថា “ទារកដែលនៅរស់គឺជាកូនរបស់ខ្ញុំ ហើយកូនដែលស្លាប់នោះគឺជាកូនរបស់នាង” ។ ហើយម្នាក់ទៀតក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បាននិយាយថា “នោះមិនមែនជាការពិតទេ!” បន្ទាប់មកស្តេចបានឲ្យគេយកដាវឲ្យទ្រង់មួយ ។ “ដូច្នេះ យើងនឹងកាត់កូនដែលនៅរស់នេះជាពីរចំណែក ដើម្បីចែកគ្នាម្នាក់ម្ខាង!” ។

ស្ត្រីដែលពិតជាស្រឡាញ់កូនរបស់នាងម្នាក់នោះ បាននិយាយថា “អូ! បរពិតព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមឲ្យទារកនោះទៅនាងចុះ ដ្បិតវាត្រូវតែរស់!” ស្ត្រីម្នាក់ទៀតនិយាយថា កាត់វាចែកគ្នាទៅ! ស្តេចសាឡាម្ម័នបាន សម្រេចចិត្ត ហើយមានរាជឱង្ការថា៖ «ស្ត្រីដែលចង់ឲ្យទារកនោះនៅរស់ នាងគឺជាម្តាយពិតហើយ។ កុំសម្លាប់វាអី ។ ឱទារកនោះទៅនាងទៅ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានឮរឿងទាំងនេះហើយ ប្រជាជនបានអស្ចារ្យក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ។ ពួកគេដឹងថាប្រាជ្ញារបស់សាឡាម្ម័ន គឺមកពីព្រះ ។

(១៣៧៧:៣៣)

4.12 ស្តេចសាឡាម្ម័នប្រើប្រាជ្ញារបស់គាត់ សេចក្តីណែនាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀន
កំណត់សម្គាល់:

សាឡាម្ម័នបានឡើងសោយរាជ្យលើសាសន៍អ៊ីស្រាអែល បន្ទាប់ពីឪពុករបស់គាត់ជាវីរបានសោយទិវង្គតទៅ ។ ព្រះបានមានបន្ទូលទៅសាឡាម្ម័ន ហើយបានសួរគាត់នូវអ្វី ដែលគាត់ចង់បានបំផុត។ សាឡាម្ម័នបានតបថា គាត់ចង់បានប្រាជ្ញា ដើម្បីដឹកនាំប្រជាជនទាំងអស់។ មានស្ត្រីពីរនាក់នៅក្នុងក្រុង ដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះតែមួយជាមួយគ្នា ។ ពួកគេម្នាក់ៗមានកូនម្នាក់មួយ ។ នៅយប់មួយ ទារកម្នាក់បានស្លាប់។

ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថា ទារករបស់នាងម្នាក់ទៀតបានស្លាប់ហើយ ហើយនាងបានប្តូរទារកស្លាប់របស់នាងជាមួយទារកដែលនៅរស់។ ស្ត្រីទី២បាននិយាយថា នេះមិនពិតទេ ។ ពួកគេបានទៅគាល់ស្តេចសាឡាម្ម័នដើម្បីដោះស្រាយជម្លោះរបស់គេ។ ស្តេចសាឡាម្ម័នមានរាជឱង្ការថា៖ «សូមយកជាមួយមកឲ្យខ្ញុំ។ យើងនឹងកាត់ទារកចែកឲ្យពួកគេម្នាក់ពាក់កណ្តាល។ ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថា “សូមឱ្យទារកនោះទៅនាងចុះ។ ដ្បិតវាត្រូវតែរស់” ។

ស្ត្រីម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា កាត់កូនចែកគ្នាទៅ! ស្តេចសាឡាម្ម័នបានធ្វើការសម្រេចចិត្តថា ស្ត្រីដែលចង់ឱ្យទារកនោះនៅរស់ គឺជាម្តាយពិតហើយ។ ដូច្នេះក៏បានឱ្យទារកនោះទៅនាង។ ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ពេលបានឮរឿងទាំងនេះហើយពួកគេមានការអស្ចារ្យក្នុងចិត្តជាខ្លាំងចំពោះប្រាជ្ញារបស់ស្តេចសាឡាម្ម័ន។ ពួកគេបានដឹងថា វាគឺមកពីព្រះ ។

សំណួរ:

- 1) តើសាឡាម្ម័នចង់បានអ្វីជាងគេពីព្រះ?
- 2) តើស្ត្រីទាំងពីរនាក់នោះមានបញ្ហាអ្វី?
- 3) តើស្តេចសាឡាម្ម័នបាននិយាយថា ទ្រង់គួរតែធ្វើអ្វី?
- 4) តើស្តេចសាឡាម្ម័នសំរេចថា ស្ត្រីណាជាម្តាយពិតប្រាកដ?
- 5) តើប្រាជ្ញារបស់ស្តេចសាឡាម្ម័នបានមកពីណា?

ចម្លើយ:

- 1) សាឡាម្ម័នចង់បានប្រាជ្ញាជាងគេ ។
- 2) ស្ត្រីទាំងពីរនាក់មានកូនម្នាក់មួយ ។ ទារកម្នាក់បានស្លាប់ ហើយស្ត្រីទាំងពីរនាក់បាននិយាយថា ទារកដែលនៅរស់គឺជារបស់ពួកគេ។
- 3) ស្តេចសាឡាម្ម័នបាននិយាយថា ទ្រង់គួរតែកាត់ទារកចែកជាពីរចំណែក ។
- 4) ស្តេចសាឡាម្ម័នបានដឹងថា ស្ត្រីម្នាក់ដែលចង់ឲ្យទារកនៅរស់នោះ គឺជាម្តាយពិតហើយ ។
- 5) ប្រាជ្ញារបស់ស្តេចសាឡាម្ម័ន គឺមកពីព្រះអម្ចាស់។

